НАШЕМУ УПРАВИТЕЛНОМУ СОВЈЕТУ.

У призрењу турски подданика, путујући кроз Сербију у Турску, о коима Совјет рапортом своим од 5. т. м. № 3340 А. извјестије подносећи наставленија ваше, одговарајући, дајемо следујуће рјешеније наше, да се свагда на тескерама Турским такови лица виза удара, и ако би тескера кратка била, те се неби могао на њојзи виза ударати, да се иста наставља, и тако на настављеној тескери има се виза ударити, с' којом турски подданик нека у Турску и прелази, а пасош таковим људма не треба Сербске власти никако ни да дају.

№ 63.
6. Јануарија 1837.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРБСКИ.

По заповјести књажеса,
Јаков Живановић,
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛ. КЊАЖ.

У К А З

Нашему управителному совјету.

Да би предупредили зла, која се отуда пораћају, што многи трговци по дућани свои продају различне *отровне лекове*, које закупителы ово из невјежества, ово, из зломислија, на зло употребљавају, нашли смо за добро, забранити, такове отровне лекове у дућани држати и продавати, и то под стражајшем слововодајанијем. Но будући да је ипак потребно, да се у варошы нађе такови лекова: то рјешавамо, да се само у једном известном дућану налазе, но да се никому не продају без писменог одобренија полиције, која такође овог одобренија никому да недаје без рецепта формално градуираног диплому имајућег, доктора, кои под одговором стои, коју, колико, и на што је речене лекове написао: а полиција и продаван да чувају писмено докторово код себе ко својему свидјетелствованију.

Ко којему намјеренију, сирјеч, к' предупређенију зла од без разложног продавања предложени медецина, проистичућег, издајено Совјету предстојећи Указ, с' преноруком, да ову Уредбу своим путем по цјелому Отечеству објави разговетним протолкованијем содержанија његовог и казни, која ће преступитель истог неминујемо постићи.

№ 446.
6. Февруарија 1837.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРБСКИ.

По заповјести књажеској
Јаков Живановић,
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРЈЕ КЊАЖЕСКЕ.